

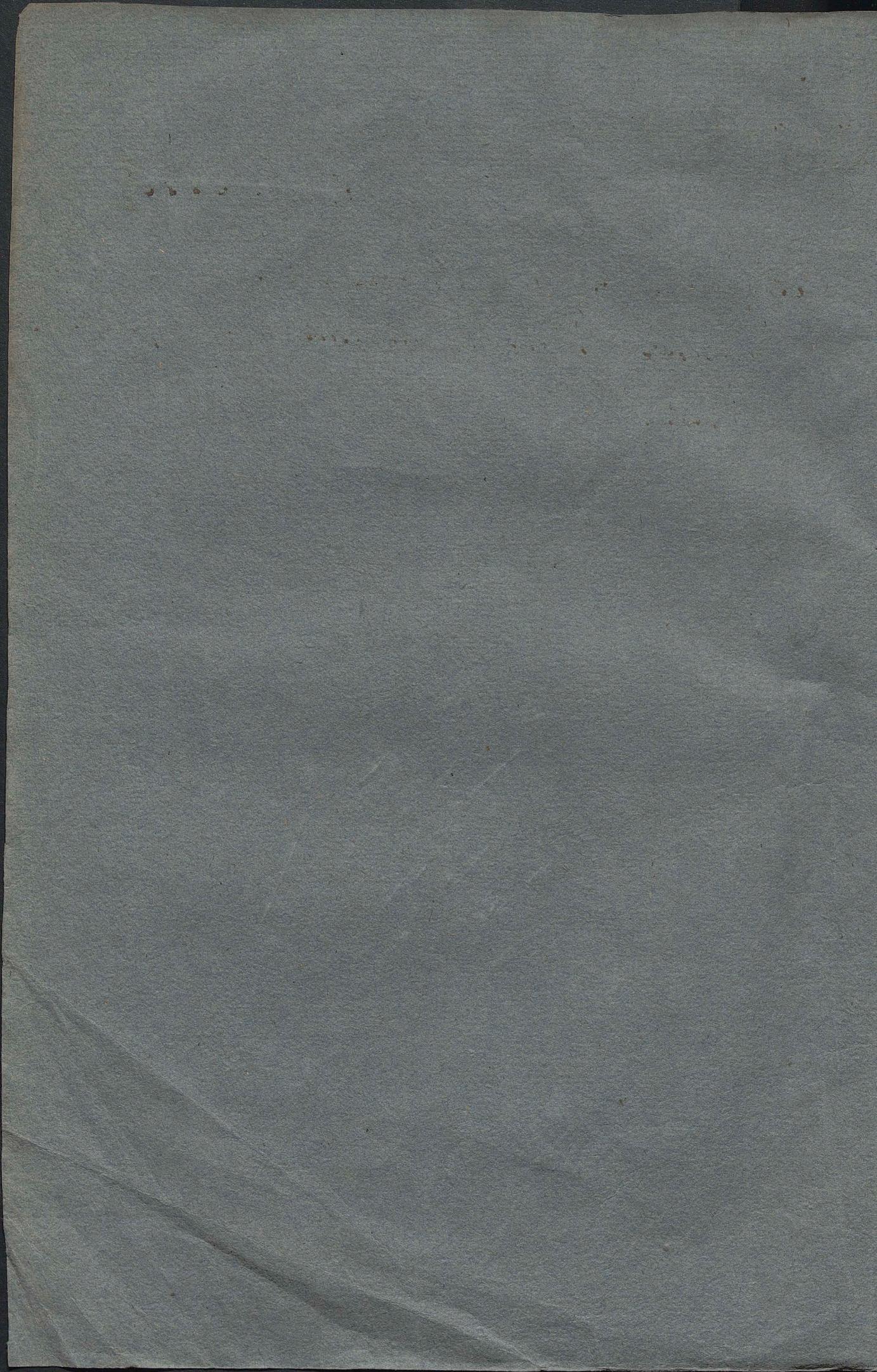
59586

III Mag. St. Dr.

Národní knihovna

Febr. 5145

Budyšickýz s. flosyana: Chwata a Najšnitsego Grobu
Chrystusa na salenna uocystoi tejoj najšnitsego
grobu.

CHWAŁA
NAYSWIĘTSZEGO GROBV
CHRYS TV SA

Ná Solenną Vroczyść

^{Tegoż}
NAYSWIĘTSZEGO GROBV,

*W Niedzielę drugą po Wielkieynocy przypa-
dająca, w Kościele Miechowskim Zakonu Ká-
nonikow Regulárnych Hierozolymskich,
Strážnikow GROBV CHRYS-
TVSOWEGO.*

Pod czás

INTERMEDYALNEY KAPITVLY

KAZANIEM

PRZEZ

K. FLORYANA BUYDECKIEGO
Kánoniká Regulárneho Hierozolymskiego.

OGŁOSZONA.

Roku Páńskiego 1725.

w KRAKOWIE
w Drukárni Iákubá Mátyaszkieviczá, I. K. M. Typogrąfa.

Ná Herbowny Kleynot
IASNIE WIELMOZNEGO DOMV.

59586

I.

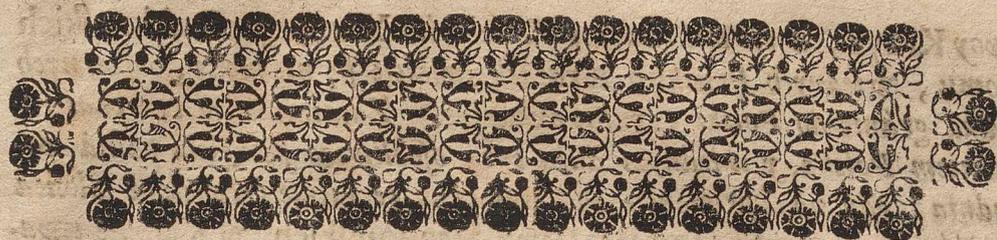
KRZYŻ wszelkie dygnitarstwa Xiazat Mitry zdobi ;
Znać na takie honory, Dom STRADOMSKICH robi.

II.

Do GROBV Ciało Pańskie złożył KRZYŻ prawdziwy ;
Toć BVRGRABINY Serce BOGV iest GROB żywy.

III.

KRZYŻ Herbownym Kleynotem Wielmożnego Domu ;
Ze w niem VKRZYŻOWANY miezka, tajnosz komu

WIELMOŻNEY
Jey MCI PANI
ZOFIEY
Z STRADOMSKICH
SZEMBEKOWY
Burgrabiny Krakowskiej
PANI, DOBRODZIEYCE.

Dzień lepiej GROBU IEZUSA *W*mbry wy-
dawać się mogą, iako przy Twoim Kleynotnym
Krzyżu. Wielmożna Mościa Dobro-
dzieyko. Między to Cyrylla, Biskupa Hierozo-
lymskiego, czasu, szczęście, że, na wypogodzo-
nym Niebie, Słonecznemi zaiśniał Krzyż pro-
mieniami, ma y Herbowny Twój Krzyż, nie
malo dziedzicznego światła y w przeświecnym
Strádomskich Damu splendorow, więc słusz-
nie GROBOWE IEZUSA *W*mbry od Herbownego Twoiego Krzyża
obiaśnienia zebrza. Jeżeli bowiem na oryginalna Damu Strádom-
skich obrotimy oko prosapia, Kleynotny Twój Krzyż iasnie Oświeco-
nemi Xiazat Pruskich iasnieie tytulami. Przed Rokiem 1000, nie
gdzieindziej Twótego Herbownego Krzyża, Maiestat, tylko na froncie
Mitr Xiazęcyeb iasnieie, nie gdzieindziej lokacya, tylko na paludamen-
tach Monárchow Pruskich. Wprowadzony iako od Herakliusza do
Ieruzolimy, tak od trzech Xiazat Pruskich do Polski Herbowny
(1) Twój

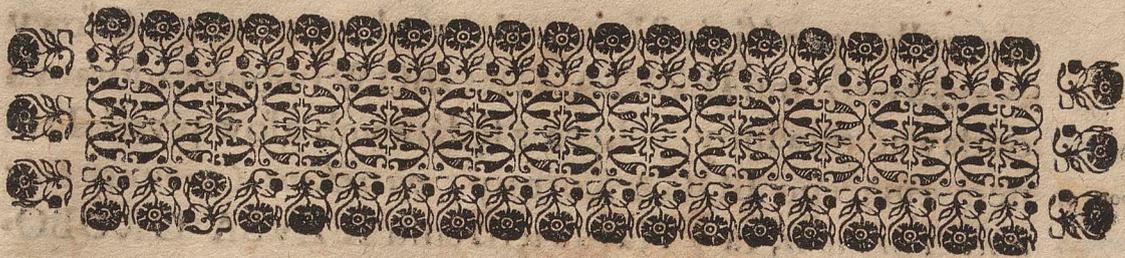
Twoy Krzyż, a tu miarkujemy Wielkość Xiążęcego Strádomskich
Domu, wiedznych Pruskich Kraiácb zmieścić się nie może, obszernych
szuká gránic do Polski czyniac exkursye. Zaiásniála w ten czas ro-
zumiem Polská, y wiedzny dńiu trzy osobliwego szczęścia palilá po-
łudnia, gdy ná horyzoncie Polskim trzy te lasnie Oświecone Słońcá
zaiásniály. Iezeli pierwsze Domu Stradomskich w Koronie uwa-
żác będziemy progressa, y tu przyznamy: że co nayprzednieysze w
Polszcze, Duchowne, y Swieckie, Xiążęce y Senatorskie, nádworne
y ziemskie honorow splendory, iáko skarby nád Tyberyusza droższe,
pod Twoy Herbowny Krzyż złożone byly. Iákoż daycie świádectwo
Krakowskie, Poznańskie, Plockie y inne Káthedry? Plocka trzech
Biskupow, GVNTERA, TOMASZA, STYBORYV SZA liczy.
Pierwszy nieprzyacielskie ná Kościol y Bogá biájące impety, Pruskie y
inne Bogu przeciwné potencye, Herbownym Krzyżem státecznie zuy-
ciężal Konstantyn. Zá drugiego stáraníem, znáczna dobr Plockiey
Káthedry stála się aukcyá, Wieś Piaski zápisána. Nie ná piaskach
zé iego ákcyá, lecz ná zlocie y Cedrze zápisála wieczność. Trzecie-
go to iest STYBORYV SZA cnota z tad naywiększa, że gdy iey
ukoronowane Kontrádykuia głowy, u samego Rzymu znáydnie
estymacyá y walor. Nuż gdy inne uważác będziemy Káthedry? Po-
znańska Phálante, Krakowska TOMASZA Strampiniula wspomina,
u ktorego cnota naywiększy honor, głęboka pokorá naywyższa go-
dność, Doktorskie laury, Biskupie Infuly, Xiążęce Siewierskie Mi-
try, Kanclerskie pieczęci, wzgárdzone y porzucone pod nogi, gra-
dufami temu TOMASZOWI do Nieba byly. Coż rzeke o innych
Domu Strádomskich splendorách? o swieckich wysokich godnościach
y w Koronie záslugách? Ktoż každego z osobna Páńskie Kwálifika-
tywy, heroiczne wychwali dzieła? KRZYSZTOF STRADOM-
SKI przy poczarkách Koronnego Trybunálu z Woiewództwa Kra-
kowskiego naypierwszy obrány Sędzia. MARCIN STRADOMSKI
od Nayaśnieyszych Monárchow Polskich, Stefana do Rudolfa Cesarza,
od Zygmunta Augustá do Iáná Krolá Szwedzkiego Posel, umial ten
Sarmácki Cyneasz Polski piastowác honor, kiedy záslużył Iáná Kro-
lá Szwedzkiego, Syná ná rękách swoich do Chrztu Swiętego trzy-
mac. IAN STRADOMSKI Stepháná Krolá Polskiego ná woynie Mo-
skiewskiey drugie Serce. MIKOŁAJ STRADOMSKI Polskimi nie-
ogárniony gránicami y po cudzych wslawiony Kraínách, rożnych wiá-
domy ięzykow, Wloskie z Pestanu róże, Francuskie litie ná Koronę wy-
mawial Oyczyzny. Nie wspomínam HIERONIMOW, ZYGMVN-
TOW, KRZYSZTOFOW STRADOMSKICH, Sędziow Czor-
stynskich, Sadeckich Olszynskich w swoiey záczności y godności świá-
tu wiadomych. Miiam zá czasow Kázimierza Krolá, przeciwko Malla-
usowi Mazowieckiemu Xiążęciu, Wielkich Woysk Koronnych
Hermánow, a prawie Wielki.h swego czasu przy Herbownym Krzyżu
Konstan-

Konstancy now. Stanie mi za tysiacznych, S: P: ANDRZEY STRADOMSKI Twoy y Oyczyzny Ociec Wielmożna Páni; dosyć dowodu chwałebnych ákcyi iego, że go BOG tak godna ukoronował Cora. Dosyć proby meštwa, odwági y nieśmiertelney iego sławy Oyczyźnie, známienicie z záslużonych Synow FRANCISZKA y ANTONIEGO STRADOMSKICH. Wylewał poty Rotmistrzem będąc FRANCISZEK, áby perlowe lilie, rozlal krew ANTONI ná Mársovym plácu, áby purpurowe róże Oyczyźnie wykwitly ná Koronę. Poznác iešce iák z fruktu drzewo, wielkie Oycowskie przymioty, z Wielkicy Cory á Siostry Twoiey W. I. Méi Páni MARYANNY POTOCKI Kápitanowey &c. osobliwych pochwał Heroiny, o ktorey iá krotko lecz prawdę powiem, że iešt niewysławionych przymiotow y Cnot wsełákich Páni. A gdy od Oycowskich, do Mácierzyńskich pojde luminárzow Iáśnie Wielmożnego Skárbkow Domu, tu się znowu nowe do pochwał otworzy pole, gdzie po dostátku to Mársowego ná tryumf ognia, to dziedzičných splendorow ná honor, ále że Cnotę, Sławę, odwáge y wszystkie Iáśnie Wielmożnego Skárbkow Domu splendory, to w pámięciách ludzkich, to w Księgách dzieiow Polskich, Herbowna Abdánku zápisalá litera, więc y wspominać nie bede WLOSTYBORYVSZOW, LAMPERTOW, PETRYCYVSZOW, WOYCIECHOW, SKARBIMIRYVSZOW, WSEBORYVSZOW, MIKOŁAIEW, STANISŁAWOW y tysiacznych innych, Prymásow y Arcybiskupow Gnieźnieńskich, Biskupow Krákovskich, Poznáńskich, &c: Woiewodow Sandomirskich, &c: Hermánow Wielkich Koronnych, Káasztelanow Káliskich, Rádomskich, &c: Dosyć mi námienić Iáśnie Wielmożnego cáley Metropoliy Ruskiej Prymásá, Arcybiskupa Lwowlkiego, Wuia Twego. Wielki to Ián nád ktorego nie powstał wiekšzy; Káznodzieyska w Archikáthedrze práca, wrodzona prawie Iánowi, dála mu Suffragium ná Suffrágáńlka á potym ná Arcybiskupia godnošć, przy Káznodzieyskiej prácy wyláne poty perly to byly do Arcybiskupiey Mitry. Zá wyrzeczona nie iednemu w złošciách leżacemu Herodowi prawdę, Arcybiskupie Palliusze, złote z Krzyżem láncuchy krepuia y wiaza laná tego. To tylko krotko námienilem, bo nie moiego dowcipu y stylu áni foliału tego sposobnošć, żebym iego Arcybiskupia powáge y godnošć, Cnotę, w Koronie y w Košciele Bożym záslugi, miał ná ten szczytly kompendyowác kártelusze. Miiam inne tak Oycowskiego iáko y Mácierzyńskiego Domu splendory, wielkiemi Swiętymi, osobliwie Stánisławem Biskupem y Męczennikiem Krákovskim ubogácone, przedniemi w Košciele Bożym preeminencyami uczczone, Mitrami, Infulami nabelnione. Nie ráchuię wsytkich Oyczyznego y Mácierzyńskiego Niebá Swiátel, częšćia przeto, że snádniey gwiazdy niželi wáše przeliczy Słońcá, częšćia że w Tobie iedney mam wsytkich luminárzow zbior y zámkniešcie. Wyrownálas Wielmożna Páni Swoich Antepátow Cnocie, Kándor w życiu, uprzejmošć polerowna w mowie, w

uczynności wesołość y wśytkie Antenátow Swoich zwyczáie. Zwabiłaś
 ná Koronę Cnot Twoich Herbowne SZEMBEKOW Roże w Wiel-
 moźnym S: P: IOZEFIE SZEMBEKV Burgrábim Krákowlskim,
 á tym samym w przeświecny Dom Twoy, drugiego ná ziemi Nieba,
 wśytkie sprowadziłaś w tak wielu Xiażetách y Senatorách luminarze,
 tym samym z Niebem poszłaś w kolligácia, bo tę Rożę zá codziennemi
 Świętymi Modlitwami Twoiemi, iuż dáwno ná Elizeyskich kwirna polách.
 Przypadáiac do Korony Cnot Twoich, Wielmoźne trzy Cory, keores
 zrodziła, rzecza y imieniem Zofio. Zywe to Cnot Mácierzyńskich O-
 brázy, W. I. M. Páni KATARZYNA KORABIOWSKA Podsto-
 lina Brácláwka, nieodrodny od Ciebie pięknych przymiotow y niewy-
 sławionych tálentow Konterfekt, pięknościa z Helenami, y madrościa y
 śácurkiem z Pándorámi równáiac Dámá, godna osobliwego Panegy-
 ryku Heroína Inne zlaty y w Cnoty rosna ná Koronę. Alboż nie ma zá
 co BOG Twoich koronowác intencyje, gdy Ty Boskie choyna y szezodrobliwá
 ręká koronujesz Domy. Pokryłaś dáchułka Lubliński Kármelitáński
 Kościol, swie przed niem odkryłaś Cnoty. W bogiemu Seráficznemu
 Oycu, dobrodziejstwy nápełniłaś ręce, sobie kupiłaś Niebo. Budowałaś Bole-
 słáwlskiemu Kościolowi podniebienie, sobie Niebo; będzie miał z Ciebie
 y GROB Nayświeższy IEZVSA przy Herbownym Krzyżu Helene.
 Coż o innych Twoich rzekę Cnotách, ktoremi iák Słońce promieniámi iá-
 śnieiś? Zárliwość o honor Boski przy czestych słowách y dyskursách tá-
 ká, iák rzarkie Ambony ná nieprzyziaciol Boskich piorunów. Rozum
 poprzyzna wielki, kto uczone Twoie przeczyta nábozeństwa; Oyczystem
 wieršem to o Imieniu IEZUSA, to o márności świata w popisanych od
 Ciebie pieśniách co słowo czytám to lilia. Nie wspomínám innych hero-
 icznych Cnot Twoich, ktoremi iák Niebo gwiazdami iáśnieiś, żebym
 wrodzoney Twoiey nieobrázil modestyi. Dostyc mi ná tym, że Gro-
 bowe IEZVSA Vmbry przy Twoiego Przeświecnego Domu splendorách,
 y przy południowym Cnot Twoich Swietle, czym się obiaśnić y oświćić
 máia, przy ktorych iá, Wielmoźnego Imienia Twego, rednym zo-
 stáię cieniem.

WIELMOZNEY WM. M. PANI
 y Dobrodziejki.

Nayniższy stuga
 X. FLORYAN BUYDECKI
 Kánonik Regularny Hierozolymski.

Petrus autem surgens cucurrit ad monumentum & procumbens vidit linteamina sola posita. Luc: 24.

PIOTR Xiaże, Prymas Kollegium Apostolskiego, Głowa Naywyższa Kościoła CHRYSZTUSOWEGO, Nayświętszemu IEZVSA GROBOWI adoracya oddaie. *Petrus autem surgens, cucurrit ad monumentum & procumbens vidit linteamina sola posita.* To to y Xiażące Głowy? to to y Naywyższych Pasterzow Infuły, Nayświętszemu IEZVSA GROBOWI, adoracya oddawać powinny? tak á nie inaczy: y naywyższych Monarchow y świat włádnacych Potentatow Głowy, Nayświętszemu IEZVSA GROBOWI skłaniać się powinny. *Cantic: 3. Cap: Dość wspaniałe Krola Salomona łoże opisuje pismo Święte, sześćdziesiąt samey Kawaleryi koło łoża Salomonowego liczy, en lectulum Salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis Izrael,* y więc że dosyć na tey wspaniałości łoża Salomonowego będzie? y same ukoronowane Głowy Salomonowi weneracya oddaia, *omnes Reges terrarum desiderabant videre faciem Salomonis.* GROB Nayświętzy IERUZOLYMSKI coż to jest ieżeli nie łoże większego nad Krola Salomona IEZVSA CHRYSZTUSA? *ecce plusquam Salomon hic;* więc

A
nie

1. Paralips
Cap: 9.

Matth: 12.

nie tylko prości żołdacy, ale y ukoronowane Głowy
Nayświętzemu IEZVSA GROBOWI honor, adoracya
oddawać powinny. Leca z sędziwych głów przed Tro-
nem żyjacego BOGA Korony, *mittebant Coronas suas*
Apoc: 4. *ante Thronum*, ta y Nayświętzemu IEZVSA GROBO-
W I, Tron to iest żyjacego BOGA, od Koronatow
ziemskich powinna być adoracya, ten honor. GROB
Nayświętzy IERUZOLYMSKI, przy śmierci IEZVSA ćier-
niową był obelżony Korona, toć po tryumfalney IE-
ZVSA Resurrekcyi złotemi bydz przyozdobiony powi-
nien, *mittebant Coronas suas ante Thronum*. Iest u świa-
ta szczerey wdzięczności przysłowie *hauris aquam pu-*
teum Corona, GROB IEZVSA w ogrodzie wystawiony,
Joan: 19. *in horto monumentum*, iest to ogrodu Rayskiego źródło,
Cant: 4. *fons hortorum puteus aquarum viventium*, z GROBV
IEZVSA Niebieskie nam wypływaia łaski, z GROBV
IEZVSA światu całemu wypłynęło zbawienie, z GRO-
BOWEY Opoki IEZVSA, *posuit in monumento quod ex-*
Matth: 27. *ciderat in Petra*, nie ieden Moyżesz wyprowadza wo-
dy zbawienne, *percussit petram et fluxerunt aqua*, z tey O-
poki słodycz nam wszystkie światowe kanary y Ambro-
Psal: 77. zye przechodzaca wypływa, *de petra melle saturavit eos*,
Psal: 80. więc na znak tak wdzięczności, iako y honoru, adora-
cyi, Krolewskich Głow przed GROBEM IEZVSA
składać się y kłaniać powinny Korony, *hauris aquam pu-*
teum Corona. Y więc że same ukoronowane Głowy,
GROBOWI IEZVSA honor y adoracya oddawać po-
winny? Y z nas wszystkich Nayświętzemu swojemu
GROBOWI BOG pretenduie chwały, honoru, adora-
cyi. To ia ná GROBOWYM IEZVSA Kamieniu ry-
suję, żeby najmnieysze słowo, bez większey chwały
nie było IEZVSA GROBV.

Lubo BOG iest wszystkiego pełny y wszystko maia-
cy, iednak wielce od nas ieszcze Ptetenduie y wielce wy-
ciąga; a naprzod pretenduie BOG od nas serca naszego
Psal: 138. *Fili prae mibi cor tuum*, aby serca nasze nie gdzie in-
Proverb: 23. dziey, ale w iedynym były utopione BOGV. Z tą ser-
deczną

deczną proteſtacyą odzywał ſię *Vir ſecundum Cor DEI* DAWID, kiedy ſamego BOGA, Panem ſerca ſwoiego uznawał, *DEVS cordis mei eſt pars mea DEVS in aeternum*. Skacze na troiſte *Sanctus* Auguſtyna ſerce, tym znać dając, że BOG *Sanctus Sanctorum* ſerca ludzkiego pretenduje. Wylatuje aż do ſamego Nieba, ſtrzała Miłości Boſkiej zranione TERESY ſerce, z kaźd znak nieomylny, że naywiękſza Serca Boſkiego kontenteca ſerce ludzkie; już to oziębłe ſerce, które Miłość BOGA nierozgrzewa, już obumarłe, które życie wieczne, co ieſt BOG ſam *ego ſum vita* nie ożywia. Ach ſerca naſze macieſz to ſzczęście! abyście BOGIEM żyły, abyście Miłością BOGA gorzały, aby was Bog pretendował. Oprocz ſerca, requiruje też Bog od nas y boiaźni. Woła na wſzytkie narody DAWID, *Dominus excelsus eſt terribilis* BOG ſtraſzny, toć boiaźni od nas pretenduje. Drza przed Majeſtatem Boſkim Niebieſkie Duchy, *tremunt poteſtates*, iako Kościół CHRYSZTUSOW ſpiewa, toć y nam bać ſię BOGA należy. Kanonizuje DAWID boiacych ſię BOGA, *beatus Vir qui timet Dominum*, toć Błogoſławieństwa wiecznego, co ieſt Bog bez boiaźni BOGA nie doſtapiemy. Wypadają od Tronu Boſkiego pioruny, *eſt de Throno procedebant fulgura eſt voces eſt tonitrua*, że nam ſerca napełniać Święta boiaźnią trzeba znać dają. Ach Święta boiaźni rychłóż ſerca napełniſz naſze! Bog cię pretenduje. Trzeci pretenduje Bog od nas poćiechy, ieżeli bowiem Ewangeliczny Oćiec z Syna ſwoiego nawrocenia, wielką miał w Domu ſwoim poćiechę, ſłychać było w Domu Ewangelicznego Oycy, wesoło brzmiące cytry y lutnie, *audivit ſymphoniam eſt chorum*, daleko Bog bardziej który nas przez Chrzeſt y łaskę, ſynami ſwoimi przyſpoſobił, chce y pretenduje poćiechy. Ale iak długo ſwawolne dziecka, Oycy naſzego za ſmucac będziemy! czemuż ſię wygnani ſynowie *exules filij* do Oycy naſzego nie powrócimy? Bog nas wyglada y z naſ poćiechy pretenduje, *gaudium in Calo ſuper peccatore penitentiam agente*. Wieleby mowić potrzeba, gdybym chciał ogłoſić wſzy-

Pſalm: 72.

Pſalm: in I. ſag: conſa 30.

Joan: 14.

Pſalm: 46.

Pſalm: 111.

Apoc: 4.

Luc: 14.

Luc: 15.

tko, iak wiele Bog z nas pretenduje, ieden założoney
 prawdy argument biore: że Bog od nas wszystkich, pre-
 tenduje Nayswiętszemu swojemu GROBOWI chwały,
 honoru, adoracyi. *Apoc: 5. Cap.* Widział w objawieniu IAN
 S. Tron niewinnie zabitego Baranka, *vidi et audiui et ec-
 ce in medio Throni et quatuor animalium et in medio Se-
 niorum Agnum stantem tanquam occisum,* przy którym
 Tronie y pracowite zwierzęta, y ukoronowane Starcow
 Głowy w dzień, noc, ustawicznie chwałę, honor, ado-
 racya na Tronie niewinnie zabitemu Barankowi odda-
 ia, *dignus est Agnus qui occisus est accipere honorem, glori-
 am et benedictionem.* GROB Nayswiętszy IERUZOLYM-
 SKI, coż to jest? jeżeli nie Tron za grzechy nasze zabi-
 tego BARANKA IEZVSA CHRYSVSA, *ecce Agnus
 DEI ecce qui tollit peccata mundi,* na tym Tronie niewin-
 nie zabity BARANEK, przez trzy dni odpoczywał, na tym
 Tronie dzieło zbawienia naszego skończyło się, więc
 godzien ten Niebieski BARANEK, który za nasze grzechy
 okrutnie zabity, aby Tron jego GROB Nayswiętszy,
 nie tylko od niewinnych dzieci, których ieszcze Aniel-
 skie życie, *vidi et audiui vocem Angelorum multorum in
 circuitu Throni,* ale y od pracowitych ludzi y od sędzi-
 wych Starcow, z goła od wszystkich był wychwalony,
 uszanowany, był w wszelkiej weneracyi, *dignus est Agnus
 qui occisus est accipere honorem, gloriam et benedictionem.*
 Dostyc miał GROB IEZVSA chwały, *secuta sunt eum
 stelle post iterum gloria post SEPULCHRUM,* mowi wielki
 Hipponu Insulat AUGUSTYN. Ta chwała o Nayswięt-
 szym IEZVSA GROBIE przez Izaiasza Duchem Bo-
 skim opowiedziana, *erit SEPULCHRUM eius gloriosum,*
 przez Apostołów po całym świecie ogłoszona, *virtute
 magna reddebant Apostoli testimonium resurrectionis IESU
 CHRISTI, per Apostolorum Sequaces,* przy Nayswięt-
 szym IERUZOLYMSKIM GROBIE zostaiacych, promowo-
 wana y do tych czas po całym świecie kontynuowana,
*super muros tuos Jerusalem constitui Custodes, tota die et
 tota nocte, in perpetuum non tacebunt* chwałę, honor GRO-
 B

Apoc: 5.

Joan: 12

Apoc: 5.

Apoc: 5.

*Serm: 73. de
 temp: Gaude-
 re Fratres.*

Isaie 11.

Acto 4.

Isaie 62.

BV IEZVSA promowować. Rosła y w polszczenaszey
 GROBV IEZVSA chwała, kiedy różne Dyecezye,
 iako Krakowska y inne, Święto Nayświętszego IE-
 ZVSA GROBV *sub ritu duplici* celebrowały. GROB
 IEZVSA między wszytkimi mieyscami, ktore Zbawi-
 ćiel albo Świętymi Potami, albo Krwią Naydroższą skro-
 pił, prym y preeminencya trzyma, *inter Sancta ac de-*
siderabilia loca, SEPULCRUM CHRISTI tenet quodam
modo principatum mowi miodopłynny BERNARD, CO
 słońce między innemi płanetami, to GROB IEZVSA
 między innemi Świętymi mjeyscami, *in Sole posuit taber-*
naculum suum. Dofyć miał GROB IEZVSA codzien-
 nie nowemi slynacy cudami chwały, honoru, ale ieszcze
 BOG pretenduie, ieszcze godzien *dignus est Agnus qui*
occisus est accipere honorem gloriam & benedictionem. E-
xod: 25. Cap: Rozkazuie BOG Wszechmogacy Moy-
 żeszowi Arkę wystawić, *Arcam de lignis setim compingite,*
 rzecz uwagi godna, że zaraz przy Arce Pańskiej
 y dwoch Cherubinow wystawiać każe, *duos quoq; Che-*
rubim aureos & productiles facies, ex utraq; parte oracu-
li, Cherub unus sit in latere uno, & alter in altero, utrumq;
latus propitiatorij tegant expandentes alas, respiciantq; se
mutuo, versis vultibus in propitia orium, quo operienda
est Arca. Coż po Cherubinach przy ARCE Pańskiej
 gotowa z kontekstu pisma Świętego racya, BOG pretendo-
 wał honoru Arce swoiey, więc Cherubinow wystawiać
 każe, aby skrzydłami Arkę zastaniaiac Pańska, tak ia
 adorowali, żeby y naymnieyszego oka z Arki nie spuszc-
 czali Pańskiej, *utrumq; latus propitiatorij tegant expan-*
dentes alas, respiciantq; se versis mutuo, vultibus in propi-
tiatorium. GROB Nayświętszy IERUZOLYMSKI, iest to
 Świętsza Arka niż Starozakonna. W tey Arce w GRO-
 BIE Nayświętszym IEZVSA, iuż nie Moyżeszowa
 Rozga, ale sam IEZVS Rozga mistyczna *Virga de radi-*
ce Iesse złożona była. W tey Arce iuż nie Zydowska
 manna, ale Anielska Niebieskie delicye zamykaiaca w-
 sobie, to iest samo Ciało Nayświętsze IEZVSA pogrze-

Vide Missale
 antiquū Diz-
 cesis Cracovi-
 ensis.

de Sepulchro
 Cap: 21. folo
 836.

Psalm: 118.

Exod: 25.

Isaie 11.

ad Corinth: 2

Exod: 25,

Exod: 3.

Exod: 3.

Deutor: 4.

Geni 8.

Geni: 28.

bione było. W tey Arce iuż nie owa praw Starozakon-
nych Księga, ale mistyczna Księga, z ktorey Niebie-
skie nauki Doktor narodow wyczytał, *non iudicavi me
scire aliquid, nisi IESUM & hunc Crucifixum.* W tey Ar-
ce w GROBIE Nayswiętszym IEROLYMSKIM, iuż nie-
Moyzeshowa tablica, prawa, przykazania Boskie wy-
ryte na sobie mająca, ale sam BOG zostawał; ach Ar-
ko Pańska iakoż cię nie adorować! Ach cudowny Boga
moiego GROBIE! iakoż ci chwał, iakoż ci adoracyi,
honorow nie oddawać? BOG nas chce mieć Cherubi-
nami, abyśmy te Arkę Nayswiętszą, GROBIEZVSA
wychwalali, adorowali, *duos quoq; Cherubim aureos &
productiles faciles, ex utraq; parte oraculi, utrumq; laus
propitiatorij tegant expandentes alas, versis vultibus in
propitiatorium.* Pokazał się w ognistym krzaku BOG
Moyzeshowi, *apparuit ei Dominus in flamma ignis, de
medio rubi,* aż zaraz nie dostępny sobie Majestat czy-
ni, mieysce to chce mieć w wielkim chonorze, *ne appro-
pies huc, solve calceamenta de pedibus, locus in quo stas
terra Sancta est.* Gorzał w Nayswiętszym IEROLYM-
SKIM GROBIE, szczyry Ogień Bog y Człowiek, *Domi-
nus DEVS ignis consumens est,* miłością, przeciwko na-
rodowi ludzkemu, a czemuż tak Świętemu Mieyscu,
niema pretendować honoru, chwały, adoracyi, *solve cal-
ceamenta, locus in quo stas terra Sancta est.* Leći po skoń-
czonym potopie świata, do Nowego Arki gołabek, aż
zaraz rozkwitła ślicznym raiem gałaskę nieście, *portans
ramum oliva virentibus folijs.* Wylała głębiey potopu
na całym świecie nie cnota, GROB Nayswiętszy
IEZVSA cudownieysza Arka, nas od tey salwująca po-
wodzi, toć do tey zbawienney Arki, z niewinnym go-
łabkiem *flores honoris,* pełne chwał, adoracyi, ho-
norow kwiaty nieść powinniśmy. Zafypia sma-
czno y miekko na kamieniu IAKOB, aż widzi we śnie
cudowna apparycyą, *vidit in somnis scalam stantem, An-
gelos quoq; ascendentes & descendentes,* Anioł szczęścia,
błogosławieństwa, wesela Niebieskiego pełny, na ziem-
ską

skąpełna mizeryi, płaczow doline z stępuie, domyślłam
 się czemu: Kamień na którym Patryarcha IAKOB za-
 sypia, GROBOWY IEZVSA symbolizuje kamień, a że
 godzien chwały, honoru, adoracyi, fame Anielskie Du-
 chy, Niebieskie opuściwszy pałace, na adoracya z stę-
 puia, *vidit ascendentes & descendentes Angelos.* Ale y
 to rzecz nie iedney godna reflexij: z kamienia pod-
 nioższy Głowę Patryarcha IAKOB, Kamień nazywa
 Domem Bożym, *Lapis iste vocabitur Domus DEI*, wiemy
 że BOG Domowi swojemu, pretenduje chwały, hono-
 ru, adoracyi, *Domus mea domus orationis*, GROB IE-
 ZVSA Dom BOZY, *Lapis iste vocabitur Domus DEI*,
 toć y Nayswiętszemu GROBOWI tyż adoracyi, tyż
 chwały pretenduje, *Domus mea Domus orationis.* Gen:
 37. Cap: Zasnął snem smacznym IOZEF, aż widzi we śnie,
 że iego snopkowi inne po polach kłaniają się snopki,
*vidi manipulos circumstantes adorare manipulum me-
 um*, w drugim śnie widzi iakoby go nayiaśniejszy
 Planeta Słońce, z wsytkiem i Nieba luminarzami, z ca-
 łym horyzontem adorowały, *vidi per somnium quasi So-
 lem & Lunam & stellas adorare me.* Zasnął snem śmier-
 telnym w GROBIE IEROLYMSKIM, większy daleko *Sal-
 vator mundi* a nizeli IOZEF, więc pretenduje, aby GROB
 iego Nayswiętszy, nie tylko *Regnorum Soles*, iasnoświe-
 tne imiona, *vidi Solem & Lunam & stellas adorare me*,
 ale y pracowitych Oraczow adorowały snopki, *vidi ma-
 nipulos circumstantes adorare manipulum meum.* Byłoc
 to przed tym, że y *Regnorum Soles*, światowe Słońca,
 ukoronowane Głowy, GROB Nayswiętszy IEZVSA
 adorowały, *vidi Solem & Lunam & stellas adorare me;*
 Miło wspomnieć na owych KONSTANTYNOW, na owych
 Baldwinow, na owych GODEFRYDOW, Antyocheńskich
 ANDRZEIOW, którzy na znak wieczney adoracyi GRO-
 BV IEZVSA, Korony z Głowy składali, *mittebant Co-
 ronas suas ante Thronum.* Miło wspomnieć na owe
 Rzymkie HELENY, Aragońskie Sankcye, Niemieckie
 Alwery, ktore przez całe życie chwałę, honor IEZVSA

Gen: 28.

Matth: 21.

Gen: 37.

Gen: 41.

Apoc: 4.

SAMUEL NA-
KIELSKI Ca-
nonicus Reg:
Hierosolymi-
tanus in sua
Miechovia,
Okolski, Pa-
procki &c:

Psalm 131.

SAMUEL NA-
KIELSKI Ca-
nonicus Reg.
Hierosolymi-
tanus in sua
Miechovia.

promowowały GROBV, *vidi Solem & Lunā & stellas ado-
rare me.* Ale co do cnoty, pobożności, preeminencyi ro-
wnaiący się Rzymskim KONSTANTYNOM, Wielki
GROBV IEZVSA Adorator, z Nayiaśniejszych Monar-
chow z Xiążąt LEZSKOW III. idący, z Krolmi Francu-
skimi z kolligowany IAXA GRYEIVSZ, mieysca tu-
tecznego naypierwszy FUNDATOR, który życie, zdro-
wie, fortunę, substancya, na chwałę GROBV IESV-
SAłożył, *vidi Solē & Lunam & stellas adorare me.* Łożył
życie y zdrowie, kiedy Panskie wygody, miła opuściwszy
Oyczyznę, tak wiele fatygi, tak wiele trudow poniosł, a-
by GROB Najswiętszy IEZUSA nawiedził y adorował;
mowił sobie ten Święty mieysca tutecznego FUNDATOR,
z ukoronowanem Prorokiem, *introibimus in tabernaculum
ejus, adorabimus ubi steterūt pedes ejus.* Łożył fortunę y sub-
stancya kiedy same złote Herbownego GRYEA poruszył
gory, aby to mieysce celuiące Starożytnością, wspania-
łością, pięknością, inne Bazyliki, na wieczną chwałę IE-
ZVSA GROBV wysundował, *vidi Solem & Lunam &
stellas adorare me.* Iemu to przypisać, że tu Monarchowie
Polscy, BOLESŁAWOWIE, WŁADYSŁAWOWIE, KAZIMIERZOWIE
GROBOWI IEZVSA swoje oddawali homagia, w pi-
suiąc się w Album Konfraternij IEZVSAGROBV; iemu
przypisać, że GROB IEZVSA, od Otomańskiej spro-
fanowany ręki, tu swoich chwał, honorow, adoracyi
odbiera rekompensę, *vidi Solem & Lunam & stellas ado-
rare me.* Nam to pobudka Katolicy, abyśmy y my
wychwalali, adorowali G R O B Najswiętszy IEZV-
SA; pretenduie CHR Y S T V S *Salvator mundi*, snem
śmiertelnym w GROBIE zasypiający, abyśmy GRO-
BOWI iego, tyle chwał, tyle adoracyi, tyle honorow
świadczyli, ile promieni Słońce, ile gwiazd Niebo li-
czy, *vidi per somnium Solem & Lunam & stellas adorare
me,* tyle BOG od nas pretenduie chwały GROBOWI
swojemu, ile naybuyniejsze pola kłosow y ziarenek licza,
vidi manipulos adorare manipulum meum. Animuie nas
do tego y Duch Przenajswiętszy przez ukoronowane-

go Proroka, *adore Scabellum pedum ejus quoniam Sanctum est*, wychwalaycie, adoruycie mowi Duch Przenayświętzy przez Proroka to mieysce, gdzie nogi IEZVSA stały, albowiem to mieysce Święte iest GROB Nayświętzy IEROZOLYMSKI, iest to mieysce gdzie nie tylko nogi, ale y całe Ciało IEZVSA odpoczywało, więc go Duch Przenayświętzy przez Proroka adorać kaze, *adore, quoniam Sanctum est*. Święte to mieysce GROB IEZVSA, bo poświęcone od Nayświętzego IEZVSA Ciała, *adore quoniam Sanctum est*. Święte to mieysce GROB IEZVSA, bo go wielki Kościoła Doktor AUGUSTYN, z Nayświętzym MARYI komparuie żywotem, *gloriosior est ista quam illa natiuitas, illa enim corpus mortale genuit, hac edidit immortale, post illam natiuitatem ad inferos descenditur post hanc remeatur ad Calos*. Święte to mieysce GROB IEZVSA, bo w nim sobie po Zmartwychwstaniu Pańskim Aniołowie rezydencyą założyli, *ut ostenderent Angeli DEVM fuisse sepultum, ad SEPULCHRUM tanquam apud Calum manebant* mowi Chryzostom Święty. Święte to mieysce bo od Apostołów uszanowane, Święte bo odowych Świętych Matron, MAGDALENY, SALOMEI, MARYI Kleophe, to pokutnemi łzami oblane, to Świętymi ustami ucałowane; więc BOG z nas wyciąga, z nas pretenduie, temu Mieyscu Świętemu, chwały, honoru, adoracyi. *Adorate quoniam Sanctum est*. A czyli też ma BOG GROBOWI Swoiemu, należyta od nas weneracya? Ach wstydy wspomnieć! iak oziembło w fercach naszych, nabożeństwo do GROBIE IEZVSA, mowić się może, co o Moyżeszowym to y o Nayświętzym IEZVSA GROBIE, *non cognovit homo SEPULCHRUM ejus*, nie masz człowieka, który by należyty oddał GROBOWI IEZVSA honor. Słońce GROB IEZVSA, *in Sole posuit tabernaculum*, émi się przy Ottomańskiej luńie, czemuż y goraiące ferc naszych nabożeństwa do GROBIE IEZVSA przyćmione? ćierpi GROBIE IEZVSA dyshonor pod strażą niewier-

Psal: 98.

In Psal: 22.

Deutor: 34

Psal: 18.

nych zostajacy Bissurmanow, tytul albowiem Turka:
SEPVLCHRI Custos, widzi a nie wierzy, patrzy na co-
dzienne cuda a nie dowierza, strzeze a niedowiarstwem
honor GROBV IEZVSA szarpie, *praclarum Custodem
ovium ut ajunt lupum*; czemuż prawowierni Chrześcia-
nie, tak wielki dyshonor, naszymi nabożeństwami nie
nadgradzamy? nie maż Xiazat Lotaryngii Godefrydow,
Piotrow Eremitow, zgaska też co do szczędu zelozya y
promocya chwały IEZVSA GROBV. Ktoż wie Kato-
licy, iezeli y z tego, że należytey nie ma GROB IEZV-
SA chwały, na sądzie Boskim nie trzeba dać rachunku:
lapis de pariete clamabit opisuje Prorok; Ktoż wie czyli
y GROBOWY IEZVSA kamień, na strasznym sądzie
ciężki nam nie będzie, uskarżaiac się na nasze nabożeń-
stwa? *lapis de pariete clamabit*: Ach z GROBV powsta-
iacy IEZV! zapal serca nasze! zapaliłeś wodniste lampy
w rękach Narcyssa Ierozolymskiego Biskupa w GRO-
BIE twoim, zapal y lodowate serca nasze, abyśmy affe-
ktem Magdaleny y innych Świętych, GROB twoy Nay-
świętszy adorowali wiecznie.

Habac: 2.

A M E N.

F A C U L T A S

Datur Facultas Admodum Reverendo Patri FLORIANO
BVYDECKI Philosophiæ Professori, ut hanc Concionem præsen-
tem typis mandet, si Reverendis: Librorum Censori videbitur.

PETRVS BOROVIUS Sacræ Theol. Doctor, Præposi-
tus Canonicæ Cracovien: ad S. Hedvigim, Curatus
Vrocirien: Sede vacante Præposituræ Miechovien: Ad-
ministrators, Ordinis Canonicorum Reg: Hierosolymi-
tanorum Custodum SS. SEPVLCHRI CHRISTI Ge-
neralis Custos.

I M P R I M A T V R

M. MARTINVS WALESZYNSKI S. Th. Doct. & Professor, Col-
lega Major, S. FLORIANI, Scarbimiriensis & S. MICHAELIS
in Arce Cracoviensi Custos, Præmycovien: Præpositus, Studij
Generalis Vniversitatis Cracoviensis Procancellarius, Libro-
rum per Diæcesim Cracovien: Ordinarius Censor.

70.11.6

Biblioteka Jagiellońska

stdr0022422

große

~~schonmal mehr als ein halbes Jahrhundert~~

~~in der Geschichte der großen Ereignisse~~

~~der Geschichte der großen Ereignisse~~

~~in der~~